

BOŽÍ KRÁLOVSTVÍ NENÍ V TOM, CO JÍTE NEBO PIJETE

(Krnov, 10.11.2024)

I.čtení: evangelium podle Lukáše 17,20-21

II.čtení: epištola Římanům 14,17

Když jsme kdysi byli na jednom mezinárodním setkání, hráli jsme zajímavou hru: na Sluneční stát...

Sluneční stát byl stát, který se snažil svým obyvatelům přinést dokonalé štěstí a pohodu. Proto bylo pod přísnými tresty zakázáno se mračit, nadávat, a taky říkat ne. Hlídala to policie a soudci a spousty udavačů. Nade vším byl vládce, který měl naprostou beztrestnost. A všichni měli mávátko a na povel museli vyvolávat Ať žije Sluneční stát!

Byla to jen hra, ale bylo zajímavé, jak mnoho reálných prvků se v rámci této hry objevilo.

Po skončení hry jsme si povídali o dojmech, které to v nás zanechalo. Dojmy byly různé, ale v jednom se shodli úplně všichni – bylo to děsivé. Zvláště pro lidi ze západní Evropy, kteří nezažili komunismus a totalitu, to bylo něco nepředstavitelného.

Historie zná spoustu pokusů o uskutečnění dokonalého režimu, který by lidem přinesl spravedlnost a mír a úsměv na tvář. Komunisté nebyli zdaleka první, kdo to zkoušel.

I Ježíšovi současníci se rozhlíželi, odkud takovýto dokonalý stát získat; a vzhledem k tomu, že četli Bibli (Starý Zákon), očekávali jej od Pána Boha a Jeho Mesiáše.

Jejich země byla okupována Římany, neměli velkou naději, že by se okupantů zbavili vlastními silami. A tak doufali, že Hospodin pošle svého Služebníka, který je potupy zbaví a který zavede pravý sluneční stát...

Dokonce to zkoušeli začít sami.

Lidé většinou předpokládají, že dokonalost se uskutečňuje pomocí zákonů, řádů a pravidel, které všichni budou poslouchat (jako třeba zákaz mračení).

Proto zákoníci studovali a do hloubky promýšleli Hospodinův zákon, a rozvíjeli jej do stovek konkretizací různých předpisů a omezení. Těch přikázání, hebrejsky zvaných „micvot“ bylo 613:

Podle Kabaly se duše člověka skládá z 613 částí a pokud se této duši za dobu svého sestoupení na zemi podaří naplnit všech 613 micvot, pak dosáhne věčného pozvednutí. Oněch 613 přikázání se dělí na 248 „pozitivních přikázání“ (עשה מצוות – micvot ase, např. „cti otce a matku“) a 365 „negativních přikázání“ (לא תעשה מצוות – micvot lo ta'ase, zákazů, např. „nepokradeš“).

A tak se zákoníci snažili plnit přikázání a očekávali, že když celý Izrael aspoň jediný den zvládne dodržet všechny příkazy, přijde Mesiáš a uskuteční revoluci spravedlnosti, pokoje a radosti. Vlastně se Ho snažili přivolat svou osobní svatostí..

V tomto zaujetí pro přivolávání Mesiáše docela přehlédli Jeho skutečný příchod. A hodně je zaskočilo, když nepřišel s žádnými novými zákony, povinnostmi, natožpak náboženskou policií!

Přišel jako ten, který vstupuje potichu, bez hmbuku... a vnáší království Boží do světa nenápadně. Dokonce tak, že Ho člověk v nejednom případě docela přehlédne.

Prostě najednou tady je a říká: nerozhlížejte se napravo nebo nalevo, k tomu králi či onomu revolucionáři... Království Boží je mezi vámi.

Je všude tam, kde se v našich životech uskutečňuje spravedlnost, pokoj a radost z Ducha svatého...

Spravedlnost = postoj poctivosti vůči Bohu i lidem, postoj vzdalující se špatnosti a hříchu – tady je asi nejbliž zákonické hledání dokonalosti.

Pokoj – hebrejsky šalom – znamená naplněnost, celistvost, upokojení...

Radost – z Boží lásky i z toho, že můžeme my uskutečňovat Boží lásku ve svých životech a ve svém okolí.

V tom spočívá Boží království a ne v tom, jestli dodržujeme všechny předpisy – ať už ze strachu o vlastní spásu nebo proto, že chceme přivolat království Boží. Ne v tom, co jíme nebo pijeme, ale v postoji srdcí...

Dost z těch židovských 613 micvot totiž řešilo, jak se má člověk stravovat, aby to potěšilo Pána Boha: nesměla se jíst určitá zvířata, natožpak jejich krev, nesmělo se míchat nádobí – hrnec, který je určený pro maso, se nesmí použít na zeleninu a podobně. A co teprve regule pro den odpočínutí! Povinné nicnedělání, včetně zákazu rozdělávat oheň nebo připravovat jídlo.

A dokonce i po Ježíšově smrti a vzkříšení některé z těchto zvyklostí převzala Jeho Církev. Například spor, zmiňovaný v epištolách Korintským – jestli může křesťan jíst maso, které bylo zasvěceno pohanským božstvům. Pro některé to nic neznamenal, jiní se takovému jídlu vyhýbali obloukem.

V některých sborech tyto tendence způsobily, že je musel apoštol uvádět do pravých mezí: Království Boží nespočívá v tom, co člověk jí nebo pije; dokonce nespočívá ani v doslovném dodržování všech zákonů. To, co do člověka vchází, nemůže mu ani přinést spásu ani ho jí zbavit.

Ještě další zajímavost tady Pán zmiňuje:

Království Boží nepřichází s nějakými prosazovateli, s vládci a tyrany, ale přichází změnou srdcí...

A tuhle změnu přinesl Mesiáš – ne nějaký rádoby dokonalý režim.

Mimochodem – i římskou říši Kristus nezničil vojenským nájezdem, ale zcela ji proměnil skrze ty nejmenší a nejbezmocnější, počátku skrze otroky a nejposlednější členy společnosti.

Podobně zaslibuje Pán Bůh ústy proroka Ezechiele: Dám jim srdce nové... a nového Ducha, a stanou se mým lidem...

Království Boží přichází mezi nás...

Nebo možná vstupuje do našeho světa skrze nás, když usilujeme o prosazení lásky a spravedlnosti v našich každodenních povinnostech a pracích.

Tam všude přichází Pán Ježíš se svým Královstvím Pokoje.

Tak se z Něj radujme a žijme v pokoji a spravedlnosti z Ducha svatého!

Díky, Pane náš, že si nemusíme hrát na bezchybné sluneční státy, ale že můžeme spoléhat na moc Tvého Království.

Díky, že dáváš vyrůstat svému Království všude kolem nás.

Prosíme dej, ať i my můžeme svým dílem přispět k rozšíření Království lásky, spravedlnosti i pokoje.

AMEN!